

**De Ivre Sistendi, Et Manvvm Iniectione, Qvam Vvlgo
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Apparitori referenti se aliquem arrestasse, an sit credendum. Caput 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](#)

leges scriptas quod attinet in citatione reali,
quam præhensionem seu arrestationem aut
impedimentum rectius dixeris, commissio-
nem & commissionis illius demonstracionem
esse necessariam, ut quis arrestari possit, nisi
tamen periculum sit in mora, quod superio-
ribus capitibus fusius à nobis dictum fuit. Sed
vbicunque est, periculo arrestari procurantis, ne-
cessum est cum qui arrestatur & impeditur,
nuncio etiam non ostendenti mandatum pa-
rere, modo insignia apparitorum gerat, aut
pro tali publicè habeatur; quia consuetudo in
his sequenda est. Baldus ad l. neminem. C. de
exhib. re. Iason in d. §. quadrupli. & ibi Fab.
Idem Bald. ad l. si quando. C. de testibus. / 2. q.
Cornæus consilio 2. in fin. lib. 4. Qua tamen
in re, prudenter cauere solent magistratus, ut
intra triduum actio aduersus arrestatum intē-
datur, poteritque in eiusmodi rebus eam mo-
derationem Iudex adhibere, quam existima-
bit proposito negocio maximè cōuenire, arg.
l. qui pro tribunali. ff. de re iudi. Porro autem
eundem hunc articulum latè suo more expli-
cat Tyraquel. de vtroque retract. Latius verò
& eleganter Hyppolit. ad l. de vniquoque. nu.
115. cum seq. de re iud. quos si libet vide.

Apparitori referenti se aliquem arre-
stasse, an sit credendum. Cap. 26.

ARGUMENTA.

Apparitores an corā testibus arrestare debeant. n. 1.

P ij Appa.

De Jure Sistendi.

- Apparitor an apparitori testis esse debeat. nū.2.
Judici aut Arbitro soli non creditur. nū.3.
Apparitori soli an credēdum sit, Iudicis arbitrio re-
linquitur. nū.4.
Apparitoris falsam relationem facientis pœna. nū.5.
Apparitoris falsitas quo pacto connuncatur, relati-
vè. nū.6.

EADEM quoq; ratione dubitari potest,
vtrum soli Apparitori credēdum sit, qui
se debitorem ipsum, vel res eius arrestasse af-
firmat? Rebuffus ad constit. reg. tomo 3. art. 1.
gl. 2. & moribus &c legibus Gallorum receptū
esse testatur, ne apparitores executionem fa-
ciant, nisi duos testes adhibeant, qui testificari
de illo actu possunt; quia cum ipsi regulariter
viles sint. l. prohibitum. l. defensiōis. C. de iur.
fisc. lib. 10. falsasque relationes facere, vt not.
Doctor. ad cap. quoniam contra. de probat.
& pro modico vini dolio, s̄cpe deierare soleāt,
teste Hostiensi in sua summa. Rubric. de con-
tu. §. qualiter, versic. contra. Ideo duos debent
adhibere testes; Nam in ore duorum aut triū
stat omne verbum. cap. cum esses. c. relatū.
de testam. Et isti testes non possunt esse Appa-
ritores, quia vt ille idem ait, vnuis pro altero, e-
tiam falsum deponere posset; Nam vt vetus
habet adagium, muli mutuo se scabiunt. Nō
tamen requiritur subscriptio testium, sed suf-
ficit apparitorem referre se arrestasse talem in
præsentia Ioannis & Petri testium. Idem Re-
buffus d. tomo 3. art. 2. glo. 4. nume. 16. versic.
Quinimo requiritur. Porro ad leges scriptas
quod

quod attinet, sunt etiam non inferioris loci
interpretes, qui existimant nuncio seu Appa-
ritori sine testibus credendum non esse, perl.
vlt. C. de bo. vacant. lib. 10. & quod vnius vox
nec condemnat nec iustificat. cap. ad monere.
32. quæst. 2. etiam si (ut ait Constantinus Im-
perator) præclaræ Curia fulgeat honore. l. iu-
risurandi. C. de testibus. &, si soli Iudici, aut 3
arbitro non creditur. l. ne in arbitris. §. penu.
C. de arbitr. & d. capit. quoniam. certè multò
minus apparitori soli credi debet, cum magis
pro Iudice præsumatur, l. 2. C. de offic. ciuil.
iudic. pro apparitore verò nequaquam. l. ne
diu. C. de pœn. quos & Salicet. ad ad l. tres de-
nunciationes. C. quoniam. & quand. iud. & Phi-
lip. Francus in cap. cum teneamus. col. vlt. de
appell. viles & ribaldos vocant. In qua sen-
tentia fuit etiam glo. ad d. cap. quoniam. dum
ait, soli nuncio publico & iurato credi in foro
ciuili secundum consuetudinem. At de iure
communi, inquit, videtur, non esse ei creden-
dum, nisi aliter de veritate legitimè constet.
Alij putant credendum huic esse, si non fue-
rit negatum, posseque debitorem iuramento
euadere, si iuret se arrestatum vel citatum non
fuisse. Hostiensis ad d. cap. quoniam. Ioann.
Fab. ad l. ea quidem. C. de accusat. glo. in cap.
proposuisti. ad verbum, non probatut. 82. di-
stinct. Alij verò dicunt, non esse ei credendum
in rebus magni præiudicij, Bald. ad l. magis
puto. §. illud. ff. de rebuse or. & ad d. cap. cum
parati. Lucas de Penna, ad d. l. 1. C. de Curial.

De Jure Sistendi.

libro 12. Constat autem ex his quæ antediximus, arrestationem maximi præiudicij esse. Alij hoc totum , an apparitori soli credendum sit,tudicis arbitrio & religioni relinquent. Quid enim,inquiunt, si Apparitor sit vita dissimilatæ, & debitòr integerimus? Considerabit itaque Iudex qualitatem personarum atque negotijs, & huic vel illi magis credet , vel iuramento ab eo exacto , vel etiam non exacto . Hostiens ad d. cap.cum parati, & ibi etiam Panormit. Archid. ad cap.proposuisti. & ad cap.venerabilibus. de sent.excom. lib.6.latè Petr.Iacob. tit. de act de constit. pecu.coll.penuit.versic.nec etiam deberet credi. Alij denique simpliciter asserunt Apparitori esse credēdum, per l.j. §.cura carnis.ver.quies. & ibi Bald. ff.de offic.præfec.vrb.& d.l.magis puto. §. ne tamen. & l. si quis decurio . C. de fal.&l.apparitores. C.de exactor.tribut.libro 10. Quam opinionem Decius,Imol.& Philip. Franc. in d. c.cum parati.communem esse testantur? Nam & Seruienti & Apparitori creditur super eo,quod inuenerit tales ludentes, vel animalia damnum facientia. Barto.ad l.ea quidem. C. de accusatio. maximè si ad inquisitionem illius rei fuerit deputatus , vt ait Paris de Puteo latè de Syndi. ad verb.notorium. cap.vlt.num. 3. Tyraquellus quoque de vtroquer retract. §. 8.glo.9. in princip.nu. 11.versi. & hæc quidem. hanc opinionem (quātum ad ius commune attinet) veriorem esse asserit; sed id tamen cum moderationib. quæ sequuntur.

tur. Primò ut is Apparitor sit publicus & iurat⁵us. glo, ad d. §. cura carnis. Bald. ad l. 2. C. de sport. non quod in quolibet actu iuramétum præstare debeat, sed satis est eum in principio iurasse se fideliter officium suum executurū, ut fieri solet & debet. Baldus ad d.l. magis puto. §. illud. & ad d.l. 2. Secundò ut ei credatur, si istiusmodi negocium ad officium eius pertineat, vel ex eo dependeat. Cyn. ad d.l. ea quidem. Bartol. Bal. ad d. §. cura carnis. latè Chafsanæus ad consuetud. Burg. titul. de iustitia. §. 6. in glo. par leur sermens. Quid autem si arrestatus vel pars falsam esse Apparitoris relationem probauerit, quomodo Apparitor punietur? certè Rebussus d. tomo 3. articu. 5. glo. 4. versi. quid si pars responderet, quod si pecunia corruptus hoc fecerit, pœna legis Corneliaz de falsis punietur. l. j. §. sed & si quis ob renunciandum. vbi glo. & Doctor. ff ad l. Corne. de fal. quæ hodie in multis Iudiciis, & in Francia, est pœna mortis. Si vero non pecunia corruptus, sed quadam iniuria vel simplicitate falsum commiserit; ad id quod interest, actione in factum, & ad multam tenebitur. l. qui nomine. ff. de fals. quam legis decisionem esse ad hoc singularem dicit Romanus sing. 313. & Guido Pape quest. 44. incip. testis. in fi. suo que officio priuari debet. Baldus ad cap. fi. de dol. & contumac. argum. §. fin. in authent. de arm. quando ex simplicitate vulpina, qua vti solent, hoc fecit: secus, si ex simplicitate columbina, quæ dolum & fraudem non nouit.

P V Chaf-

De Iure Sistendi.

Chassan ad consuetu. Burg. tit.j. §. 6 ad verb.
de leurs rapports. perl. 2. C. de sportu. Iason ad
§. quadrupli. de act. Mihi ad eam ré maxime
accommodata videtur. l. si aliquid. C. de su-
cept. libr. 10. quæ vetat ne quis eorum qui se-
mel de huiusmodi criminis cōuicti sunt, idem
officium rursum gerat. Quo loco constitutio-
nem de notariis, tributorum susceptoribus, &
aliis quibusunque in officio constitutis, in-
telligit Ioan. de Platea antiquus & non indo-
ctus interpres; eoque etiam pertinet quod in
I. Iudices. C. de dignit. lib. 12. constituit Imper.
dum ait; Iudices qui se furtis & scelerib. fue-
rint maculasse conuicti, ablatis codicillorū
in signibus, & honore exuti, inter pessimos
quosque & plebeios habeātur, nec sibi post-
hoc de eo honore blādiātur, quo seipso in-
dignos iudicauerunt. Rursum in l. 2. C. de
palat. sacr. larg. libr. 11. Nullus, inquit, The-
saurariorū semel deprehensus euersor, quo
cūque pacto, aut repeatat miliciam suam, aut
aliam. Multa autem huc pertinentia, ele-
ganter tradidit Antonius Capycius decis. no-
na Neapol. 121. incip. In causa officij. quo lo-
co exactè inquirit, & latè disputat, an hæc of-
ficij priuatio ipso iure fiat, an verò sententiam
requirat; qua ratione falsitas Apparitoris cō-
vincatur, & cui bona ipsius applicari debeat.

Quis salarium Apparitoris soluere ei
debeat. Caput 27.

ARGVME NTA.
Expēsas soluere debet, qui actum fieri desiderat. n. l.
Institu-